

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за образовање, науку,
технолошки развој и информатичко друштво
14 Број 02-2773/16
5. мај 2017. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво Народне скупштине Републике Србије, на седници одржаној 5. маја 2017. разматрао је листе кандидата у вези са избором друге половине чланова Националног просветног савета, којима шестогодишњи мандат истиче 25. маја 2017. године и у складу са чланом 156. Пословника Народне скупштине подноси

ИЗВЕШТАЈ

1. Законом о основама система образовања и васпитања (Сл. гласник РС бр. 72/09, 52/11, 55/13, 35/15-аутентично тумачење и 68/15) утврђено је: да се Национални просветни савет (у даљем тексту: Савет) образује ради праћења, омогућавања развоја и унапређивања квалитета образовања и васпитања (члан 12.); да Савет има 43 члана, укључујући и председника које бира Народна скупштина на време од шест година (члан 13.). У члану 13. такође је прописано: ко су овлашћени предлагачи кандидата за чланове Савета; колико се чланова бира из сваке од прописаних структура; да су овлашћени предлагачи дужни да доставе листу кандидата за чланове Савета четири месеца пре истека мандата чланова којима мандат истиче; да листа садржи већи број кандидата од броја чланова који се бирају; да се најмање половина чланова Савета бира из реда стручњака из области образовања и васпитања; ко не може бити изабран за члана (сукоб интереса).

Аутентичним тумачењем одредби члана 13. став 3. тачка 5) Закона о основама система образовања и васпитања, које је Народна скупштина донела 15. априла 2015. године, ове одредбе би требало разумети тако, да се за чланове Савета бирају представници удружења, односно друштва, из реда наставника, васпитача и стручних сарадника који су запослени у предшколској установи, основној и средњој школи, са листа кандидата које поднесу удружења и друштва, таксативно наведена у овом члану закона.

Имајући у виду да је Законом прописано да су овлашћени предлагачи дужни да доставе листе кандидата за чланове Савета четири месеца пре истека мандата чланова којима мандат истиче (25. маја 2017. године), Одбор је 10. новембра 2016. године упутио позив овлашћеним предлагачима да доставе листе кандидата до 25. јануара 2017. године, као и обавештење да је потребно да листе садрже већи број кандидата од броја који се бира.

2. Одбор је, на седници одржаној 5. маја 2017. године разматрао достављене предлоге и констатовао:

- да су листе кандидата поднели сви овлашћени предлагачи, утврђени Законом;

- да традиционалне цркве и верске заједнице нису успеле да се договоре око заједничке листе, како је законом прописано, већ су упутиле појединачне предлоге, а Реформатска Хришћанска Црква у Србији се изјаснила да нема кандидата за Национални просветни савет

- да предлог Универзитета уметности у Београду, не испуњава законске услове јер је предложен само један кандидат;

- да листа кандидата које је поднело Друштво за српски језик и књижевност Србије и листа кандидата Друштва за стране језике Србије нису сачињене у складу са Аутентичним тумачењем одредби члана 13. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања, јер се на листама ових предлагача налазе и наставници високошколских установа, супротно поменутом тумачењу.

Одбор је тим поводом закључио, да у Збирну листу кандидата не уврсти предлоге Универзитета уметности у Београду, Друштва за српски језик и књижевност Србије и Друштва за стране језике Србије, већ да им одреди додатни рок да своје предлоге уреде у складу са Законом.

Одбор је након тога закључио, да на основу примљених листа овлашћених предлагача, које испуњавају законске услове, сачини Збирну листу кандидата за чланове Савета, разврстану по редоследу подносилаца који је дат у Закону и заједно са биографијама кандидата достави је Народној скупштини, ради спровођење поступка избора друге половине чланова Националног просветног савета на период од шест година.

Одбор такође предлаже Народној скупштини да приликом избора чланова Савета има у виду заступљеност полова, припадника националних мањина и регионалну припадност чланова.

Уз Збирну листу доставља се и списак чланова Савета којима мандат истиче 25. маја 2017. године,

Оригинална документација предложених кандидата са биографијама, које су у Извештају приказане у скраћеном облику, налази се у служби Одбора и доступна је на увид свим народним посланицима.

За известиоца Одбора на седници Народне скупштине одређен је Муамер Зукорлић, председник Одбора.

ПРЕДСЕДНИК
Муамер Зукорлић

**ЗБИРНА ЛИСТА
КАНДИДАТА ЗА ЧЛАНОВЕ
НАЦИОНАЛНОГ ПРОСВЕТНОГ САВЕТА**

1. Бирају се два члана из реда академика-редовних професора универзитета

Кандидати су:

1. академик Коста Чавошки
2. академик Дејан Б. Поповић
3. академик Светомир Арсић Басара
4. дописни члан САНУ Славенко Терзић

на предлог Српске академије наука и уметности.

2. Бира се један члан из реда наставника Универзитета у Београду

Кандидати су:

1. проф. др Драгица Тривић
2. проф. др Драгана Павловић Бренеселовић
3. проф. др Јаблан Дојчиловић

на предлог Универзитета у Београду

3. Бира се један члан из реда наставника Универзитета у Новом Саду

Кандидати су:

1. проф. др Жељко Вучковић
2. проф. др Оливера Кнежевић Флорић
3. проф. др Мирјана Сегединац

на предлог Универзитета у Новом Саду.

4. Бира се један члан из реда наставника Универзитета у Приштини

Кандидати су:

1. проф. др Златибор Васић
2. др Бојан Бојанић

на предлог Универзитета у Приштини

5. Бира се један члан из реда наставника Државног универзитета у Новом Пазару

Кандидати су:

1. др Сенад Ганић
2. проф. др Ибрахим Тотић

на предлог Државног универзитета у Новом Пазару.

6. Бира се један члан из реда наставника факултета који образују наставнике разредне наставе

Кандидати су:

1. проф. др Данимир Мандић
2. проф. др Сунчица Денић Михаиловић

на предлог факултета који образују наставнике разредне наставе чији је оснивач Република Србија.

7. Бира се један члан из реда Друштва математичара Србије

Кандидати су:

1. Славољуб Милосављевић
2. др Војислав Андрић

на предлог Друштва математичара Србије.

8. Бира се један члан из реда Српског биолошког друштва

Кандидати су:

1. Ана Блечић
2. Марина Дрнадарски
3. др Нада Џамић Шепа

на предлог Српског биолошког друштва.

9. Бира се један члан из реда Савеза друштава музичких и балетских педагога Србије

Кандидати су:

1. Војислав Аврамовић
2. Сања Петровић

на предлог Савеза друштава музичких и балетских педагога Србије.

10. Бира се један члан из реда Српског филозофског друштва

Кандидати су:

1. мр Јадранка Пешти
2. Верољуб Илић

на предлог Српског филозофског друштва.

11. Бира се један члан из реда Педагошког друштва Србије

Кандидати су:

1. Наташа Стојановић
2. Биљана Радосављевић

на предлог Педагошког друштва Србије.

12. Бира се један члан из реда Друштва дефектолога Србије

Кандидати су:

1. Синиша Ранковић
2. мр Миодраг Недељковић

на предлог Друштва дефектолога Србије.

13. Бира се један члан из реда Социолошког друштва Србије

Кандидати су:

1. Зоран Матићевић
2. Милан Станић
3. Снежана Кузмановић

на предлог Социолошког друштва Србије.

14. Бира се један члан из реда Заједнице гимназија

Кандидати су:

1. Данијела Жуковски
2. Вукадин Симовић
3. др Радивој Стојковић

на предлог Заједнице гимназија.

15. Бира се један члан из реда високошколских установа струковних студија за образовање васпитача

Кандидати су:

1. др Светлана Карић
2. др Зоран Мијић

на предлог високих школа струковних студија за образовање васпитача

16. Бира се један члан из реда Српске православне цркве

Кандидати су:

1. проф. др Зоран Крстић
2. др Зоран Деврња

на предлог Српске православне цркве

17. Бира се један члан из реда традиционалних цркава и верских заједница

Кандидати су:

1. проф. др Мевлуд Дудић, на предлог Исламске заједнице у Србији
2. монс. Станислав Хочевар, на предлог Римокатоличке цркве
3. Сеад Насуфовић и
4. проф. др Абдулах Нуман, на предлог Исламске заједнице Србије

18. Бира се један члан из реда Националне организације за запошљавање

Кандидати су:

1. Неда Милановић
2. Биљана Јеленковић Паспаљ
3. др Биљана Пејић
4. Слађана Јелушић
5. Снежана Додиг

на предлог Националне службе за запошљавање.

19. Бира се један члан из реда националних савета националних мањина

1. др Светлана Золњан
2. др Сузана Кујунџић Остојић

на предлог Координације националних већа националних мањина

БИОГРАФИЈЕ КАНДИДАТА

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ

академик Коста Чавошки

Рођен је 26. октобра 1941. године у Банатском Новом Селу. Године 1960. уписао је Правни факултет у Београду на којем је дипломирао 29. јуна 1964. године са просечном оценом 9,85. Звање магистра стекао је на истом Факултету 1969. године одбранивши тезу “Улога Врховног суда Сједињених Држава у развоју федералног система”. Године 1973. докторирао је на истом факултету одбранивши тезу “Идеја слободе и демократије”, која је касније објављена под својим правим насловом “Могућности слободе у демократији”.

Године 1959. је ушао у Савез комуниста Југославије и пет пута био на радним акцијама (1958-1962), два пута као командант бригаде (1959. и 1960). На крају сваке радне акције проглашаван је ударником. За време студија у Београду био је партијски и студентски званичник, а по дипломирању три године је био професионални званичник у Савезу студената Југославије и Савезу омладине Југославије. Скоро две године (1965-1967) био је међународни потпредседник Савеза студената Југославије и у том својству учествовао је на већем броју међународних скупова, укључујући и конгрес Међународне конференције студената 1966. у Најробију и Међународне уније студената 1967. у Уланбатору. Почетком 1967. поднео је оставку на положај међународног потпредседника, а после великих студентских демонстрација јуна 1968. јавно је престао да верује у комунизам.

Своју академску каријеру започео је почетком 1970. као асистент Правног факултета у Београду. Та каријера била је насилно прекинута када је почетком 1973. најпре осуђен због наводног ширења лажних вести (повод за осуду био је чланак у “Гледиштима” бр. 5-6/1972. под насловом “Које вредности штити наше право?”) на пет месеци затвора, условно на две године, а потом 31. децембра 1975. избачен са факултета због тзв. морално-политичке неподобности, утврђене извештајем који су потписали професори др Јован Ђорђевић, др Радомир Лукић и др Павле Димитријевић. Затим је две године био без икаквог посла, да би 1. априла 1978. био примљен у Институт за упоредно право у којем је остао десет година. Крајем 1988. прелази у Институт за филозофију и друштвену теорију. Почев од 1. јануара 1990. године, после 15 година одсуствовања, изнова ради на Правном факултету у Београду у звању редовног професора.

Почев од 1968. постаје оштар критичар режима, а потом и тзв. дисидент који је годинама био изложен шикани, а у два маха и кратком лишењу слободе (привођењу). Још за Титова живота током 1976-79. написао је књигу под насловом “Тито – технологија власти”. Године 1989. био је оснивач Демократске странке.

Поред наставе на Правном факултету у Београду, предаје и на Правном факултету у Српском Сарајеву, најпре на Илици а потом и на Палама, од самог његовог оснивања крајем 1994. године.

Аутор је 22 књиге, студија и 208 чланака, есеја и записа.

академик Дејан Б. Поповић

Рођен је 1950. године у Београду. Дипломирао је 1974. године на одсеку за Техничку физику (смер Физичка електроника) Електротехничког факултета. Магистрирао је из области Физике материјала (1977) и докторирао из области Биомедицинског инжењерства (1981) на Електротехничком факултету у Београду. Стекао је и докторат наука са звањем Dr. Tech. на Универзитету у Алборгу, Данска 2003. године.

Непосредно после дипломирања, запослио се на Електротехничком факултету у Београду на Катедри за механику. Изабран је за доцента за област биомедицинско инжењерство 1985. године, у звање ванредни професор 1990. и у звање редовни професор 1996. године. Паралелно са наставним и научним активностима у земљи, Дејан Поповић био је веома активан и у иностранству. У току 87/88 био је гостујући професор на Медицинском факултету Универзитета Алберте, Едмонтон, Канада, а у периоду 88-96 године Associate professor на Одсеку за неуронауке истог универзитета. Од 1991. до 1995. био је редовни професор на Департману за биомедицинско инжењерство и Департману за неуролошку хирургију, Miami University. Од 1999. до 2014. године био је професор за рехабилитационо инжењерство на Универзитету у Алборгу, Данска, а сада је професор емеритус. У току рада је предавао на дипломским, магистарским и докторским студијама на Универзитету у Београду, а и на другим местима. Аутор је 11 уџбеника и помоћних уџбеника. За академика је изабран 2015. године (од 2009. дописни члан САНУ). Од 2012. је редовни члан Академије Инжењерских Наука Србије.

У Београду је развио пре десетак година одељење фондације Tescnalia, Сан Себастиан, Шпанија које запошљава десетак младих истраживача у области биомедицинског инжењерства, а које у потпуности финансира страни партнер. Рад у часописима са листе Web of Knowledge, укупно око 500 публикација. Према бази Web of Knowledge укупан број цитата је преко 2300, а према бази SCOPUS преко 2200 цитата, тј. преко 1800 без аутоцитата (Хиршов фактор $x = 29/26$). Аутор је више од 30 поглавља у енциклопедијама и сличним монографијама. Аутор је на 9 пријава патената. Био је позвани предавач на више од 200 конференција и универзитета и рецензент у многим научним часописима.

академик Светомир Арсић Басара

Рођен је 1928. године у месту Севце (Косово и Метохија). Редовни члан САНУ постао је 1994. године. Члан је одељења ликовне и музичке уметности. Дипломирао је на Академији за примењену уметност у Београду 1958. године (академски вајар), а професор универзитета у Приштини био је од 1973 – 1995. године. Носилац је многобројних признања и награда (награда УЛУС-а; награда града Приштине; седмојулске награде; награде АВНОЈ-а и др.). Одржао је више самосталних изложби и израдио више значајних скулптура и руководио другом и трећом сесијом Атељеа Басара-Обрадовић.

дописни члан Славенко Терзић

Рођен је 1949. године у Пандурици код Пљеваља. Студије историје на Универзитету у Београду је окончао 1972. године. Од 1. јуна 1974. године је радио у Историјском институту САНУ, у коме је прошао сва научна звања од асистента до

научног саветника, а од 1. фебруара 1987. до 15. априла 2002. године и обављао дужност његовог директора. Био је члан више комисија за одбрану докторских дисертација. У звање научног саветника изабран је 2000. године. Изабран је за дописног члана Српске академије наука и уметности 5. новембра 2015. године.

У периоду 1994–2001. године је био председник међународног Научног одбора за организовање низа годишњих међународних научних конференција у оквиру пројекта *Сусрет цивилизација на Балкану*, подржаног од UNESCO-а. На осам међународних конференција, које су окупиле многа угледна имена историјске науке, био је подносилац запажених саопштења. Треба истаћи и његово ангажовање на организовању научне расправе поводом књиге Ноела Малколма „*Kosovo. A Short History*“.

Славенко Терзић је уређивао више публикација, пре свега *Историјски часопис* (1987–2002), *Мешовиту грађу* (*Miscellanea*, 1987–2002) и Посебна издања Историјског института САНУ (1987–2002), као и Споменицу стогодишњице ослобођења Старе Србије 1912–2012. Био је члан међународног Редакционог одбора часописа *Revue d'Europe Centrale* (Стразбур) и члан *Конвента за европску филозофију и историју идеја* (оснивач UNESCO). Члан је међународног Редакционог одбора вишетомног дела *История култур славянских народов* (Москва, 2003–) у издању Министарства за образовање Руске федерације и Државне академије за словенску културу. У организацији Немачке бискупске конференције из Бона и уз учешће представника Европске конференције цркава у Женеви, био је члан делегације историчара Светог синода СПЦ у дијалогу српских, хрватских и немачких историчара у Фрајзингу код Минхена (5-9. април 1995.) и Флоту код Хановера (24-27. октобар 1996).

Члан је Одбора за историју Србије у XIX веку, Одбора за истраживање српско-руских односа, Међуодељенског одбора за проучавање Косова и Метохије. Од 2001. до 2005. године био је председник Српске књижевне задруге. Члан је Управног одбора Матице српске.

Руководилац је научног пројекта Министарства просвете, науке и технолошког развоја *Европа и Срби: подстицаји и искушења европске Модерне (1804–1918)*, који се реализује у оквиру Историјског института, а окупља сараднике Историјског института, Филозофског факултета у Нишу, Филолошког факултета у Београду и Института за словенске и балканске студије Руске академије наука.

За свој рад је у току 2013. године примио две награде: „Печат времена“ за науку и друштвену теорију и „Владимир Ћоровић“ за историографију.

Од 14. јануара 2013. године обавља дужност амбасадора Републике Србије у Руској Федерацији, а у исто време и амбасадора на нерезиденцијалној основи у Туркменистану, Узбекистану, Таџикистану и Киргизији. Током боравка у Москви истраживао је грађу у Фонду Акасакових, Института за књижевност Руске академије наука у Санкт Петербургу. Грађа из тог фонда се односи на више значајних тема из српске и јужнословенске историје XIX века, тако да ће обиман фонд копија архивске грађе наша наука обрађивати након његовог престанка рада у дипломатији.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

проф. др Драгица Д. Тривић

Рођена је у Београду 1966. године. По завршетку Математичке гимназије у Београду, уписала се на студијску групу *професор физике и хемије* на Физичком факултету Универзитета у Београду, на коме је дипломирала 1990. године. Магистарску тезу на Хемијском факултету Универзитета у Београду одбранила је 1994. године, а докторску дисертацију из области наставе хемије на истом факултету одбранила је 2000. године.

Од октобра 1990. запослена је на Хемијском факултету на Катедри за наставу хемије, а од марта 2006. године је у звању ванредног професора за ужу научну област настава хемије.

Развила је и реализовала програме предмета на основним, мастер и докторским студијама за студенте Хемијског факултета Универзитета у Београду. Коаутор је и реализатор више програма професионалног усавршавања професора хемије, који су акредитовани од стране Завода за унапређивање образовања и васпитања. У периоду 2013-2014. радила је на развоју система предмета у оквиру програма интегрисаних академских студија којима се образују наставници хемије, према захтевима *Закона о основама система образовања и васпитања*, као и савременим захтевима образовања наставника хемије. Од школске 2004/05. изводи наставу која обухвата садржаје хемије у оквиру предмета *Увод у природне науке* и *Упознавање околине* за студенте Учитељског факултета Универзитета у Београду.

Д. Тривић је публиковала уџбеник за студенте Учитељског факултета, уџбеник из Методике наставе хемије за студенте Хемијског факултета, практикум за вежбе из Методике наставе хемије 3 и 4 за студенте Хемијског факултета, два уџбеника хемије за основну школу, један уџбеник хемије за гимназију општег смера и уџбеник и збирку задатака са лабораторијским вежбама за први разред гимназије природно-математичког смера. Написала је приручник из хемије за наставнике. Поред наведеног, Д. Тривић је уређивала два уџбеника хемије за основну школу и две збирке задатака са лабораторијским вежбама од којих је уџбеник за 7. разред награђен 2013. године на 65. Међународном сајму књига у Франкфурту.

Област истраживања Д. Тривић је настава хемије и историја хемије. Тренутно руководи реализацијом пројеката 179048 - *Теорија и пракса науке у друштву: мултидисциплинарне, образовне и међугенерациске преспективе*, и учествује у раду на пројекту 179034 - *Од подстицања иницијативе, сарадње и стваралаштва у образовању до нових улога и идентитета у друштву*. У периоду од 1995. године до данас била је укључена у реализацију девет пројеката подржаних од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја, два TEMPUS пројекта и једног ERASMUS међународног пројекта. Укупан број публикација Д. Тривић је 140.

Била је секретар Српског хемијског друштва у периоду 2004-2008. (два мандата), а сада је члан Председништва Друштва. У периоду 2005-2007. била је продекан за наставу на Хемијском факултету, а од 2007. до 2008. помоћник министра у Министарству науке у Сектору за развој научноистраживачких кадрова. У периоду од 2006. до 2009. радила је у Комисији Националног просветног савета Републике Србије која се бавила стандардима наставничких компетенција, а од 2009. до 2015. била је члан Националног просветног савета као представник Српског хемијског друштва. Д. Тривић је од 2010. шеф Катедре за наставу хемије Хемијског факултета. Представник

је Српског хемијског друштва у EUCheMS Division of Chemical Education, а од 2014. има улогу потпредседника за Источну Европу.

Од 2014 до 2016. председник Комисије за такмичење ученика основних школа у организацији Српског хемијског друштва и Министарства просвете.

У вези с пројектом којим руководи, 179048, заједно с учесницима пројекта, организовала је два симпозијума с међународним учешћем под називом *Теорија и пракса науке у друштву - ТИПНУД*, који су одржани на Хемијском факултету 2012. и 2014. године.

Награђена је 2012. године медаљом Српског хемијског друштва за изванредне резултате у настави као израз признања за развој методике наставе хемије.

проф. др Драгана Павловић Бренеселовић

Рођена је 1955. године у Београду, где је завршила основну школу и гимназију и дипломске студије педагогије на Одељењу за педагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду 1980. године. На истом Факултету завршила је магистарске постдипломске студије педагогије 1989. године и одбранила докторску дисертацију „Развијање модела интервенције у успостављању партнерства породице и дечјег вртића“ 2008. године.

Боравила је на стручном усавршавању у Москви - Институт для дошколног воспитания Академији Наук СССР (1990); Georgetown University, Washington, DC (1995); Central European University и сарадњи са John Hopkins University, Будимпешта (1997 и 1998).

У периоду од 1980-1985. била је ангажована на пословима стручног секретара на пројекту „Евалуација програма предшколског васпитања у Србији“ на Филозофском факултету, потом као стручни консултант при Центру за културу Стари град на програму развоја стваралаштва деце предшколског узраста „Школигрица“ и библиотекар Одељења за педагогију и андрагогију Филозофског факултета. Од 1985. године до данас ангажована је на Одељењу за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду као асистент и доцент, од 2013. године као ванредни професор, а од 2016. године као редовни професор.

Управник је Одељења за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду од 2015. године.

Као сарадник Института за педагогију и андрагогију Филозофског факултета учествовала је у већем броју научноистраживачких пројеката Министарства просвете и науке Србије. Такође је учествовала и руководила великим бројем развојних пројеката а највише у организацији УНИЦЕФ-а и Института за педагогију и андрагогију а као истраживач и руководилац учествовала је и у низу међународних пројеката.

У оквиру стручног и друштвеног ангажмана била је члан Управног одбора Института за педагошка истраживања, 2010-2014.; члан Комисије за акредитацију програма професионалног усавршавања из области предшколског васпитања Завода за унапређивање образовања и васпитања, 2010-2015.; члан Комисије за рецензију уџбеника, наставних и дидактичких средстава из области предшколског образовања и васпитања ЗУОВ, 2010 – 2014.; учесник у изради Националне стратегије образовања у Србији до 2020 – Друштвена брига о деци и предшколско васпитање и образовање, у статусу Опонента, Министарства просвете и науке СР, 2011.; председник Комисије за израду стандарда компетенција професије васпитача и њиховог професионалног развоја ЗУОВ, 2013.; консултант УНИЦЕФ за програме образовања; члан Већа научних

области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду од 2016. године; члан је редакције часописа Настава и васпитање и рецензент у више националних часописа из области образовања.

Члан је више стручних и професионалних удружења (Педагошко друштво Србије BASOPED - Balkan society for pedagogy and education; ЦИП - Центар за интерактивну педагогију; ESREA – European Society for Research on Education of Adults.

Објавила је једанаест књига из области образовања, већи број научних радова у међународним и националним научним часописима и учествовала на бројним националним и међународним конференцијама са излагањима по позиву и радовима.

проф. др Јаблан Дојчиловић

Рођен је 1951. године у Смиљевцу, општина Ивањица. Основну школу и гимназију завршио је у Чачку. 1970. године уписао се на Природно-математички факултет Универзитета у Београду на студијску групу физика. Дипломирао је 1974. године и исте године уписао је последипломске студије смера Физика чврстог стања. Магистарске студије, уз стални радни однос, завршио је 1978. године. Војску је одслужио од августа 1978. до јула месеца 1979. године. На Физичком факултету је запослен од маја месеца 1975. године. Докторску дисертацију из области која припада физици кондензованог стања одбранио је 1991. године. За доцента на Физичком факултету изабран је крајем 1994. године, а за ванредног професора 1999. године за предмете Физика за студенте Биохемије и Физика чврстог стања за студенте физике. 2005. године је поново изабран за ванредног, а јула месеца 2007. године за редовног професора за ужу научну област Физика кондензованог стања.

У настави на Физичком факултету био је низ година ангажован на извођењу експерименталних и рачунских вежби за предмете Опште физике: Физичка механика и Молекуларна физика и термодинамика, Физика 1 и Физика 2. Касније је, поред овог, изводио експерименталне вежбе на предметима старијих година студија физике: Физика чврстог стања (сви смерови), Физика материјала, Изабрана поглавља модерне физике, Физике чврстог стања (последипломци наставног смера). Сада предаје Физику чврстог стања, Савремену физику 2, Физику диелектрика, Карактеризацију материјала и Образовне стандарде за студенте физике. Од 2004. изводи и наставу на Учитељском факултету у Београду у оквиру предмета Природа и друштво 1, Увод у природне науке, Упознавање околине и изборног предмета Природне науке у разредној настави. Предавао је и Физику за студенте биохемије, хемије животне средине и студенте смера професори хемије. До сада, био је руководио пет докторских дисертација, пет магистарских теза, два специјалистичка рада и више од 60 дипломских радова, а од тога око 30-ак дипломских радова у вези са наставом физике. Рецензент је неколико универзитетских уџбеника и уџбеника за средњу школу и једне монографије.

Написао је 4 уџбеника за студенте физике, рукопис "Експеримент у физичкој лабораторији" и један средњошколски уџбеник.

Научну делатност обавља као сарадник Лабораторије за физику кондензованог стања у оквиру пројеката: "Физика кондензованог стања и нови материјали" и "Магнетне, оптичке и диелектричне особине кристалних и аморфних система", које финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Руководилац је Пројекта ОИ „Проучавање утицаја третирања на диелектричне, оптичке, магнетне и особине површина кристалних и полимерних система“. Из те активности произашло је више радова објављених у међународним (49) и домаћим (23)

часописима, једно поглавље у монографији међународног значаја, као и учешћа на домаћим (41 саопштење) и међународним конференцијама (14). Више година је руководилац једног међународног пројекта. Руководиће и организационе активности је обављао као: Директор Института за физику при Одсеку за физичке и метеоролошке науке био је 1983-1985, продекан за финансије Физичког факултета од 2009. до 2102. и декан физичког факултета од 2012. године до данас.

3.

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ

проф. др Жељко Вучковић

Рођен је 1960. године у Зрењанину, где је завршио гимназију као ученик генерације. Дипломирао је на Филозофском факултету у Београду, а магистрирао на Правном факултету у Београду. Докторску дисертацију је одбранио 2002. године у Центру за мултидисциплинарне студије Универзитета у Београду.

У Библиотеци Матице српске у Новом Саду радио је од 1987. до 2007. године, а сада је члан-сарадник.

Од 1995. до 2001. године био је секретар Заједнице библиотека Србије, од 2009. до 2011. председник је Библиотекарског друштва Србије и најмлађи је добитник награде "Милорад Панић-Суреп", највишег републичког признања у библиотекарству.

Од 2005. године доцент је на Учитељском факултету у Сомбору, а исте године добио је паграду „СТОЈАН НОВАКОВИЋ“, за књигу „Менаџмент у библиотекама“, коју је Библиотекарско друштво Србије прогласило за књигу године.

Године 2007. Жељко Вучковић изабран је у звање ванредног професора Педагошког факултета у Сомбору, у саставу Универзитета у Новом Саду. У звање редовног професора изабран је 2011. године, а 2015. је изабран за продекана за финансије и заменика декана Педагошког факултета и исте године постао је и декан. Аутор је 13 књига као и преко 80 стручних и научних радова (ССЦИ листи). Његове књиге „Јавне библиотеке и јавно знање“, „Менаџмент у библиотекама“ и „Управљање библиотекама у добу знања“ користе се као универзитетски уџбеници, не само у нашој земљи већ и у земљама нашег окружења

проф. др Оливера Кнежевић Флорић

Рођена је 1961. године у Новом Саду, запослена на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, Одсек за педагогију, у звању редовног професора за ужу научну област Педагогија.

Основне и магистарске студије завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, а докторску одбранила је на Филозофском факултету у Новом Саду 2004. године на истом факултету.

Наставник је на сва три нивоа академских студија, а као ментор четири докторске дисертације, дала је значајан допринос развоју научно-наставног подмлатка у области педагогије.

Научне радове, као и резултате својих истраживања објављивала је у стручној и научној периодици у земљи и иностранству. Објавила је као аутор и коаутор 12 монографија и преко 90 научних радова, од којих су четири на SCI листи и са индексом

цитираности 45. Учествовала је на бројним националним и међународним научним скуповима у земљи и иностранству.

Као члан истраживачког тима учествовала је у неколико домаћих и међународних научних пројеката у организацији Покрајинског секретаријата за науку и технолошки развој и Министарства за науку и технолошки развој.

Активни је члан Педагошког друштва Војводине, Педагошког друштва Србије. Удружења конструктивиста Србије и међународних асоцијација: Philosophy of Education Society of Great Britain и International Network of Philosophers of Education (Данска).

проф. др Мирјана Сегединац

Рођена је 1952. године у Бајмоку. На Природно-математичком факултету у Новом Саду, студијска група Хемија, дипломирала је 1974. године. 1992. године је докторирала Методику наставе хемије, као први доктор Методике наставе хемије у СФР Југославији.

Од 1975. године до данас, 2015. године, је запослена на Природно-математичком факултету, Департману за хемију, биохемију и заштиту животне средине, Универзитета у Новом Саду. На групи предмета хемијског образовања радила је као асистент од 1975 до 1993., 1993. је изабрана за доцента, 1998. за ванредног професора, а 2003. године за редовног професора за ужу научну област Методика наставе хемије.

Од 2000. године је руководилац Катедре за методику наставе хемије и помоћник директора за наставу на Департману за хемију, биохемију и заштиту животне средине ПМФ-а у Новом Саду од 2003. године.

Ангажована је у настави на основним, мастер и докторским студијама и као ментор и члан комисије за оцену и одбрану већег броја докторских дисертација, магистарских теза и мастер радова. Добитник је плакете Универзитета у Новом Саду, Природно-математичког факултета за најбоље оцењеног професора од стране студената од 2008. до 2013. године.

Дописни је члан Српске академије образовања од 2013. године, а била је члан више стручних друштава и организација, између осталих и председник комисије за образовне науке Универзитета у Новом Саду.

Аутор је објављених 7 монографија, уџбеника и приручника, преко 100 научних и стручних радова и има учешће на преко 70 научних и стручних скупова у земљи и иностранству.

Учествовала је у 15 националних и међународних пројеката.

4.

УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ

проф. др Златибор Васић

Рођен је 1949. године у Коњуху, СО Липљан. Средњо-техничку школу завршио је у Приштини, где је и дипломирао на техничком факултету. Магистрирао је и докторирао на Машинском факултету Универзитета у Београду.

Био је шеф катедре за машинске конструкције и механизацију на Машинском факултету у Приштини, затим продекан на истом факултету а касније и на факултету техничких наука у Приштини. Од 2016. године проректор је за наставу Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици.

др Бојан Бојанић

Рођен је 1972. године у Истоку. Дипломирао је на Правном факултету Универзитета у Приштини 1997. године. Магистарску тезу одбранио је 2010. године на Правном факултету Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, а докторску дисертацију на истом факултету, 2016. године.

На Правном факултету у Приштини запослен је од 1. октобра 1998. године (као асистент-приправник на предмету Уставно право до 2011. године, а након тога као асистент за ужу уставно-правну област). Новембра 2016. године, Одлуком Сената Универзитета у Приштини, са привременим седиштем у Косовској Митровици, изабран је за доцента.

Од 1. децембра 2016. године изводи наставу и остале облике наставних активности на мастер академским студијама.

Аутор је једне монографије и више од двадесет стручних и научних радова. Учесник је више домаћих и међународних научних конференција и научних скупова. Ангажован је као истраживач у научно-истраживачким пројектима Правног факултета Универзитета у Приштини, са привременим седиштем у Косовској Митровици. Учествовао је у пројекту "Democratic Partnership for Social Changes in schools, higher education institutions and communities" који је 2010. године реализовао Правни факултет у Приштини, у сарадњи са Саветом Европе. Аутор је радионице „Одбрани - не нападај" у оквиру пројекта „16 дана активизма у борби против насиља", коју је подржао УНИЦЕФ (2016. године).

Тренутно је ангажован на ERASMUS Plus пројекту „Library Network Support Services: modernising libraries in Western Balkans countries through staff development and reforming library services“ чији је носилац Институт за технологију из Лимерика, Република Ирска (број пројекта: 561987-EPP-1-2015-1E-EPPKA2-SBHE-JP), као и на пројекту „Начела добре владавине: начело правне сигурности и начело правичности", који финансира Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици.

Дужност координатора високошколске јединице у Врању Правног факултета у Приштини, са привременим седиштем у Косовској Митровици, обавља од 15. децембра 2015. године.

5.

ДРЖАВНИ УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ ПАЗАРУ

др Сенад (Ферид) Ганић

Рођен је у Новом Пазару 17.03.1978. године, где је завршио основну школу и Гимназију.

Дипломирао је на Правном факултету Универзитета у Београду 2005. године. На истом Факултету уписује магистарске студије. Након положене Методологије

друштвених и правних наука, са одликом полаже усмени магистарски испит 2009. године, а дана 24.05.2010. године са одликом брани магистарску тезу под називом „Допринос саветодавне улоге Међународног суда правде у тумачењу и развоју међународног права“.

Дана 18.01. 2013. године са одликом одбранио докторску дисертацију под називом „Државни суверенитет у светлу савременог међународног права“ пред комисијом у саставу: Проф. др Будимир Кошутећ, Проф. др Милеко Крећа, Проф. др Бранко Ракић (ментор), Доц. др Бојан Милисављевић, Доц. др Милан Палевић.

По завршетку студија заснива радни однос у Општинском суду у Новом Пазару, да би 2008. године радну каријеру наставио на Државном универзитету у Новом Пазару, најпре као сарадник у Научно-истраживачком центру, а од 2010. године као асистент за ужу, међународно-правну научну област.

Одлуком Сената Државног универзитета у Новом Пазару дана 13. 03. 2013. године изабран је у звање доцента за ужу међународноправну научну област. Као асистент био је ангажован и као сарадник на мастер студијском програму „Менаџмент у високом образовању“, који Државни универзитет у Новом Пазару изводи у сарадњи са WUS Austria.

Учесник је више међународних и домаћих научних и стручних конференција.

У оквиру TEMPUS пројеката и међууниверзитетске сарадње боравио на универзитетима: *Roehampton University* - London, *Св. Климент Охридски* – Софија, *Универзитет у Жилинама* – Словачка.

Један је од организатора и рецензента радова студената на свим до сада одржаним студентским конференцијама на Државном универзитету у Новом Пазару.

Објавио је више научних и стручних радова у домаћим и међународним часописима.

Пред комисијом Министарства правде Републике Србије, 2011. године, положио је правосудни испит.

Добитник је престижне награде ОЕБС-ова личност године у Републици Србији за 2016. годину, за изузетан допринос грађанском активизму, подршку толеранцији, недискриминацији и мултикултуралном окружењу.

проф. др Ибрахим Тотих

Рођен је у Урсулама (Сјеница), 9 октобра 1951. године. Осмогодишњу и средњу школу завршио је у Новом Пазару. Дипломирао је на Економском факултету у Београду 1979. године. Магистарске студије је завршио на Правном факултету у Београду 1993. године. Докторску дисертацију је одбранио 2001. године на Правном факултету у Крагујевцу.

Био је директор у Европском центру за мир и развој (ЕСРД)-одељење у Новом Пазару и директор ЈИП Регионална телевизија, Нови Пазар.

Наставник је на Универзитету "Браћа Карић", Факултет за трговину и банкарство "Јанићије и Даница Карић" од 2004. године.

Од 2008. године, ангажован у настави на Државном универзитету у Новом Пазару. Аутор 50 (педесет) објављених научних радова у домаћим и иностраним часописима и 2 (два) универзитетска удбеника. Члан Савета Државног универзитета у Новом Пазару и члан Редакцијског одбора у часопису "Социјална мисао" из Београда од 2011. године.

Има звање ванредног професора.

Био је активан фудбалер од 1967- 1981. године: (ФК "Нови Пазар"- Нови Пазар, ФК "Будућност" - Пећ и ФК "Хајдук" Лион-Београд). Председник КК "Клик", Ариље од 1986-1992. године и учесник у пројекту: VIDC- Project fair Play, Vienna, Austria, (2012-2015).

6.

ФАКУЛТЕТИ КОЈИ ОБРАЗУЈУ НАСТАВНИКЕ РАЗРЕДНЕ НАСТАВЕ (УЧИТЕЉСКИ)

проф. др Данимир Мандић

Рођен је 1964. године. Докторирао је на Факултету техничких наука у Новом Саду 1994. године у области информационих система у саобраћају и на Филозофском факултету у Источном Сарајеву 2002. године у области дидактичко-информатичких иновација на одсеку за педагогију. Завршио је специјализацију из области компјутерских наука у образовању на Michigan State University (1988) у САД. Носилац је највише лиценце за испитивача у области Европских стандарда информатичких знања (ECDL) и координатор је за тестирање кандидата за ову међународну лиценцу у Србији. У Заводу за унапређивање васпитања и образовања био је члан Комисије за компетенције наставника и стандарде уџбеника. Био је руководиолац научног пројекта Министарства просвете у претходном петогодишњем периоду и руководиолац више акредитованих семинара за усавршавање наставника.

На Педагошкој академији за образовање професора разредне наставе радио је од 1992. године у својству систем инжењера и програмера. У то време креирана је прва мрежа персоналних рачунара и телевизија затвореног круга са камерама у свим амфитеатрима у функцији унапређења наставе. Креирани су и дидактички видео материјали за школе и образовни софтвери за познавање природе и друштва, базирани на програмираној настави.

Прерастањем Педагошке академије у Учитељски факултет, наставља на истом радном месту, а од 1994. године бива изабран за доцента за предмет Информатика. На истом Факултету биран је у сва звања. У звање редовног професора за уже научну област информатика и образовна технологија изабран је 2003. године.

У периоду од 1998. до 2004. године обављао је послове продекана за наставу и продекана за научно-истраживачки рад, а од 2015. године изабран је на функцију декана Учитељског факултета у Београду и председника Заједнице учитељских факултета Србије.

Био је гостујући професор и држао уводна излагања на међународним научним скуповима на Универзитету Кембриџу, Michigan State University у САД, те на универзитетима у Француској, Италији, Грчкој и Русији.

Ментор је на 14 докторских и магистарских радова из области образовне технологије. Објавио је 18 монографија из области технологије наставе и преко 100 научних радова од којих је 21 рад реферисан у WEB of Science.

Аутор је WEB портала за планирање и реализацију наставе у основним школама на адреси www.edu-soft.rs.

проф. др Сунчица (Денић) Михаиловић

Рођена 1956. године у Угљару код Приштине. Филозофски факултет завршила је у Приштини (Група за југословенску књижевност и српскохрватски језик). На Филолошком факултету у Приштини магистрирала 1996. године, а на истом факултету је и докторирала 2001. године.

Од 1977. до 1989. године радила је као професор српскохрватског језика и књижевности у школама на територији АП КиМ. Од 1995. године асистент је за предмете Књижевност и Књижевност за децу. Од 2001. године предавач је за предмет Књижевност у звању доцента. Од фебруара 2007. године ванредни је професор за предмет Књижевност.

Била је продекан за науку, научноистраживачку и издавачку делатност на Учитељском факултету у Врању у два мандата (од 2009-2015), а редовни професор је од 2011. године, као предавач на основним, мастер и докторским студијама. Од 2015. године је декан Педагошког факултета у Врању.

Пише поезију, прозу, књижевну критику и есеје. Награђивана је и превођена.

Аутор је пет књига поезије, два романа, десет књига из књижевне историје, књижевне критике, књижевности за децу. Објавила је преко 100 научних и стручних радова у домаћим и страним часописима и зборницима.

Члан је Удружења књижевника Србије, Српског књижевног друштва, Центра за византијско-словенске студије Универзитета у Нишу, Центра за црквене студије у Нишу, Матице српске, огранак за јужну и источну Србију и истраживач на пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја при Институту за српску културу у Лепосавићу (Приштини) у три *Harmonization and Modernization of the Curriculum for Primary Teacher Education (2011-2015)*. Такође је члан Сената Универзитета у Нишу и Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу.

Аутор је више књига поезије и романа, између осталих: „Погодба“, „Племе у сну“, „Клупко“, „Обрнута година“, „Три света“, „Свет изван“ и „Невреме“.

7.

ДРУШТВО МАТЕМАТИЧАРА СРБИЈЕ

Славољуб Милосављевић

Професор математике и информатике. Почео је да ради 1982. године у ОШ „Бранко Миљковић“ у Нишу а од 1983. ради у ОШ "Чегар" у Нишу. Имао ученике од школског до државног такмичења.

Од 1992. је члан Државне комисије за такмичење ученика основних школа, а четири године је као заменик лидера (2007, 2008, 2009 и 2010.) водио екипу Србије на јуниорске балканске математичке олимпијаде у Бугарској, Албанији, Босни и Херцеговини и Румунији.

Коаутор је Збирке задатака из математике за припремање пријемног испита у издању Друштва математичара Србије, подружнице Ниш и више збирки за такмичење ученика основних школа.

Рецензент је десетак збирки из математике за ученике основних школа. Реализатор неколико акредитованих семинара стручног усавршавања за професоре математике.

Тренутно је члан радне групе Завода за унапређивање образовања и васпитања за израду наставних програма за други циклус, а први задатак је програм 5. разреда.

Учествовао је у организацији бројних манифестација, стручних скупова и републичких семинара о настави математике и рачунарства у основним и средњим школама, између осталих, 13. Српски математички конгрес, 2014. године у Врњачкој Бањи и 19. Јуниорска математичка олимпијада у Београду.

Посебно се ангажовао на популаризацији математике као организатор, предавач и реализатор Школе младих математичара Подружнице Ниш за ученике од 3. до 8. разреда, од којих су многи освајали награде од општинског такмичења до јуниорских математичких олимпијада и кроз чији рад је прошло више хиљада талентованих младих математичара.

др Војислав Андрић

Рођен је 1953. у Ваљеву. Дипломирао је 1976. године на Природно-математичком факултету у Београду, програмерско-кибернетски смер. Магистрирао је на Природно-математичком факултету у Новом Саду (2001), а докторирао на истом факултету 2006. године.

По трећи пут је директор Ваљевске гимназије, где је и професор.

Био је потпредседник Народне скупштине Републике Србије од 1994-1997 године. У периоду од 2000 – 2003 године био је министар спорта у Влади СР Југославије, односно савезни секретар за спорт и омладину.

Радио је у истраживачкој станици Петница у својству оснивача, предавача и стручног сарадника.

Објавио је 44 књиге - монографије, уџбеници, приручници, збирке, брошуре (17 ауторских и 27 коауторских) које су изашле у преко 70 разних издања у тиражу од близу милион примерака, а уџбеници за основну школу су преведени на језике националних заједница; објавио је 43 текста за младе математичаре у часописима за младе; реализовао је преко 70 акредитованих семинара, а као предавач учествовао је у више од 60 летњих и зимских школа младих математичара.

Председник је Друштва математичара Србије и истакнути спортски радник (од 1996 – 1998 председник Рукометног савеза Југославије).

Добитник је више награда, као професор математике и као најуспешнији спортски радник у Ваљеву.

8.

СРПСКО БИОЛОШКО ДРУШТВО

Ана Блечић

Рођена је 1970. године у Београду. Дипломирала је на Биолошком факултету Универзитета у Београду са просечном оценом 9,00 и оценом 10 на дипломском раду. Запослена је у IX гимназији „Михаило Петровић Алас“.

Члан је Националног просветног савета, Српског биолошког друштва и Актива професора биологије у београдским гимназијама и средњим стручним школама.

Сарађивала је и сарађује у образовно-васпитној делатности са: Истраживачком станицом „Петница“, Регионалним центром за таленте Земун, Институтом за биолошка